

Cuprins

Prefață	9
1. Începutul aventurii	11
2. Viața în teritoriul Colorado	17
3. Viețile de odihnă	36
4. Secretul iese la iveală	61
5. Amintirile ies la suprafață	73
6. Copilăria	85
7. Nunta japoneză	92
8. Sărbători și iar sărbători	104
9. Piața din Hiroshima	112

10. Se apropie războiul	120
11. Vine războiul și la omul pașnic	131
12. Vremuri de război la Hiroshima	151
13. Bomba atomică	161
14. Cercetări	181
15. Finalul	203

Bibliografie	235
---------------------------	------------

Despre autoare	237
-----------------------------	------------

*Am devenit Moartea,
Care sparge lumile în bucăți.*

– Bhagavad Gita

*(Citat de J. Robert Oppenheimer când și-a amintit
prima explozie a unei bombe atomice aproape
de Alamogordo New Mexico, pe 16 iulie 1945.)*

Prefață

ERAM COPIL în al Doilea Război Mondial și amintirile mele despre război sunt colorate de impresiile caracteristice punctului de vedere al unui copil. Îmi amintesc că reacția americană la atacul neanunțat și hain de la Pearl Harbor a fost să îi privească pe japonezi ca pe niște monștri fără suflet. Și îmi amintesc de sărbătorirea zilei VJ (a Victoriei asupra Japoniei), în urma bombardamentelor de la Hiroshima și Nagasaki.

Nogorigatu Suragami a fost un bărbat în vârstă, care se afla la Hiroshima în acea zi fatidică din anul 1945, când „Enola Gay” a aruncat bomba atomică asupra orașului japonez. Dar eu l-am „întâlnit” recent, la mai bine de 40 de ani după moartea lui.

Nogorigatu a fost doar una dintre numeroasele personalități pe care le-am descoperit în timpul regresiiilor hipnotice făcute cu o tânără pe care am întâlnit-o întâmplător la o petrecere. În calitate de cercetătoare a vieților anterioare am condus sute de ședințe de hipnoză, suficiente pentru a mă convinge de validitatea reîncarnării și a vieților numeroase pe care le-am avut majoritatea dintre noi. Dar nu mă mai confruntasem niciodată cu o provocare ca cea pe care mi-a prezentat-o Nogorigatu.

Scopul meu principal ca cercetătoare este să rămân mereu obiectivă și să raportez faptele fără emoție, pe măsură ce acestea apar. Povestea lui Nogorigatu avea să îmi testeze acest obiectiv și să îmi zdruncine unele credințe pe care le aveam de multă vreme, înainte de a ajunge la sfârșitul său tragic.

Cuvintele lui Nogorigatu venite de la o tânără misionară l-au dezvăluit a fi un bărbat amabil, grijuliu, inteligent, spiritual și fermecător. L-am considerat prietenul meu și am aflat că și el a gândit la fel despre mine. Nu a fost ușor să îl ascult cum își descria propria moarte, în mijlocul strigătelor de frică și confuzie. Acest lucru m-a afectat profund.

Au existat multe relatări pline de durere, moarte și distrugere, provenite de la supraviețuitorii bombardamentului de la Hiroshima. Dar aceasta este relatarea unui martor ocular care nu a supraviețuit.

Dolores Cannon

1

Începutul aventurii

„Te cunosc de undeva, nu-i așa?”, am spus eu, în timp ce mi se făcea cunoștință cu această tânără drăguță. „Unde ne-am mai întâlnit?”

În timp ce ne uitam una în ochii celeilalte, a simțit și ea acest lucru. A fost o recunoaștere instantanee, am știut asta pe loc. În timp ce discutam, ne-am dat însă seama că așa ceva nu era posibil. Nu ne-am fi putut întâlni înainte, pentru că ea se mutase de curând în regiunea noastră din statul Texas.

Era în anul 1983. Participam la o petrecere susținută de prieteni interesați de metafizică și fenomene psihice și Kathryn Harris venise cu una dintre prietenele ei. După ce această întâlnire mi-a zguduit creierul, bunul simț a prevalat și a trebuit să fiu de acord că era prima dată când ne întâlneam. Dar în timp ce o priveam circulând prin cameră, afectând pe toată lumea cu personalitatea ei contagioasă, nu mă puteam elibera de sentimentul că o cunosc de undeva. Mi se părea atât de familiară.

Dacă acest sentiment a fost declanșat de amintirile dintr-o viață trecută, dintr-o altă epocă în care ne-am cunoscut sau de o premoniție a viitoarei noastre colaborări, nu voi ști niciodată. Știu doar că întâlnirea noastră de la acea petrecere trebuie să fi fost prestabilită, pentru că a fost începutul unei aventuri incredibile pe care am experimentat-o împreună.

Niciuna dintre noi nu știa ce avea să se întâmple în anul următor. Acum știu că eram destinate să lucrăm împreună și întâlnirea de la acea petrecere a fost primul pas de-a lungul drumului nostru către necunoscut - un drum de la care nu mai exista cale de întoarcere.

Mi-am început cercetările în domeniul hipnozei regressive în viețile anterioare, în anul 1979, și am lucrat cu sute de subiecți dornici de a avea această experiență. Pe vremea aceea nu aveam idee că voi găsi vreodată pe cineva precum Kathryn care, prin capacitatea sa incredibilă de a oferi detalii, se va dovedi a fi visul oricărui cercetător.

Când discuția din seara în care ne-am cunoscut s-a referit la munca mea, multe persoane și-au exprimat curiozitatea și au dorit să își facă programări pentru a-și explora viețile trecute. Kathryn a fost una dintre acestea dar atunci când am stabilit data sesiunii, nu am avut idee că va fi diferită de multe alte persoane cu care mai lucrasem în trecut.

Kathryn sau Katie, așa cum o numeau prietenii săi, avea atunci numai 22 de ani. Era scundă și destul de rotunjoară pentru vârsta ei, cu părul blond tuns strâns și cu ochi albaștri strălucitori, care păreau să îți pătrundă în suflet. Radia carisma din fiecare por al pielii și părea atât de fericită și vie, atât de interesată de ceilalți oameni. (Am descoperit mai târziu, prin intermediul asocierii noastre, că de multe ori aceasta era o fațadă pe care o folosea pentru a-și acoperi timiditatea și nesiguranța sa de bază. Era din zodia Rac și oamenii născuți sub acest semn astrologic nu sunt de obicei atât de gregari.)

Dar Kathryn avea o sinceritate și o înțelepciune în-născută, care îi dezmințeau vârsta reală. Așa încât, atunci

când ieșeau la iveală semnele de imaturitate, păreau nelalocul lor. A trebuit să îmi reamintesc că avea doar 22 de ani, aceeași vârstă cu propriul meu fiu, deși cei doi nu se asemănau cu nimic. Părea un suflet foarte bătrân într-un corp înșelător de tânăr. M-am întrebat dacă și altcineva a mai avut aceeași impresie.

Kathryn s-a născut la Los Angeles în anul 1960, din părinți ale căror locuri de muncă necesitau călătorii extinse și mutări frecvente. Erau membri ai Bisericii Pentecostale, așa încât, în mod cert, fundalul religios al lui Katie nu era de natură să încurajeze gândurile despre reîncarnare și hipnoză. Ea a spus că s-a simțit întotdeauna nelalocul ei în această familie și părinții săi nu au putut înțelege reticența sa de a fi ca ei.

În mare parte din pricina preocupării de a menaja sentimentele părinților săi, ea a cerut să rămână anonimă în această carte. Simțea că ei nu vor înțelege niciodată ideea că avem mai multe vieți, deși acest concept era ușor de înțeles pentru ea. De asemenea, nu a vrut să riște posibilitatea ca viața sa privată să fie bulversată. Am fost de acord să îi respect dorințele și să îi păstrez secretă identitatea.

Numeroasele mutări ale familiei sale prin diferite state au adus-o în sfârșit în Texas, când Katie avea 16 ani. Obligată să se mute de două ori în al doilea an de liceu și din nou, la începutul primului an la facultate, Katie s-a săturat să se adapteze constant la noile școli și la metode de predare diferite, încercând să își facă prieteni temporari. În ciuda protestelor părinților săi, ea a abandonat școala la începutul anului întâi la facultate, punând capăt educației sale formale.

Acest lucru urma să devină un atu în munca noastră. Katie este o tânără extrem de inteligentă, însă cunoștințele sale nu provin din cărți.

Abia ieșită din școală și având o aparentă libertate, Katie a descoperit însă că nu își poate găsi cu ușurință de lucru fără o diplomă de liceu sau o pregătire de specialitate. După un an de slujbe dezamăgitor de modeste, la vârsta de 17 ani, ea a decis să susțină un examen de echivalare a liceului și ulterior s-a alăturat Forțelor Armate Aeriene, unde și-a petrecut doi ani, specializându-se în computere. (Un alt atu pentru munca noastră a fost faptul că ea nu a părăsit niciodată Statele Unite, atâta timp cât a lucrat la Forțele Armate Aeriene.)

După ce și-a părăsit serviciul, ea și familia sa s-au mutat pentru ultima dată în orașul din Vestul Mijlociu, unde am cunoscut-o. Folosindu-și abilitățile de a lucra la calculator în munca de birou, Katie părea bine adaptată și avea o viață socială normală. În timpul liber citea romane de dragoste și fantezie. Ideea de a face cercetări într-o bibliotecă pentru a afla informații istorice sau geografice nu o atrăgea deloc.

Când Kathryn Harris și cu mine ne-am cunoscut, niciuna dintre noi nu avea idee despre aventura în care ne imbarcam. Colaborarea noastră avea să continue un an întreg, în care am explorat perioade de timp și experiențe care depășesc orice imaginație. La petrecere, ea a fost doar una dintre numeroasele persoane care și-au exprimat curiozitatea cu privire la regresii hipnotice în viețile trecute. Aceste regresii ajunseseră să aibă un tipar previzibil și se părea că rezultatul devenea tot mai previzibil, cu cât făceam mai multe regresii. Nu aveam de ce

să mă aștept la ceva diferit de la această tânără plină de viață și entuziasm, când am stabilit prima noastră întâlnire.

În general, în prima sesiune hipnotică, marea majoritate a oamenilor intră doar în stări de transă ușoare. Aici intervin tiparele previzibile. Ei povestesc de obicei o viață de zi cu zi plictisitoare, în care nu se întâmplă nimic interesant, cu evenimente similare cu cele care au loc în cea mai mare parte a vieții noastre.

Din anumite motive, mulți oameni revin la o viață în Vestul American, în perioada de pionierat a așezărilor timpurii. Deși pare să existe o atracție deosebită pentru acea perioadă, toți subiecții hipnotizați raportează ceva diferit de ceea ce au văzut toată viața în filmele și programele TV și mulți dintre ei au remarcat acest lucru. Atunci când descrierile detaliilor privind zonele și perioadele de timp care apar în relatări se verifică între ele, acest lucru îmi dovedește valabilitatea reîncarnării, prezentând totodată ceea ce eu consider a fi o imagine mai adevărată a istoriei.

Mi-am format propria părere cu privire la motivul pentru care aceste prime sesiuni urmează tipare specifice. Cred că atunci când subiectul relatează o viață lipsită de evenimente deosebite, subconștientul său ne pune la încercare fie pe el, fie pe mine. Subiectul nu mă cunoaște cu adevărat, ceea ce face ca subconștientul său să fie reticent în a dezvălui unui străin secretele interioare mai importante.

Aceasta este o experiență nouă pentru subiect, și deși metoda mea poate determina subconștientul să elibereze informații, el este totuși gardianul acelor informații. Pentru că rolul său este în primul rând acela de a oferi

protecție, subconștientul va alege ceva ușor – o viață simplă din numeroasele sale fișiere, pentru a vedea cum va reacționa subiectul. Este ca și cum ar spune: „Ei bine, nu știm cu adevărat ce se petrece aici, dar le vom permite accesul la această viață simplă și îi vom urmări pentru a vedea ce se întâmplă.” Mai târziu, când subconștientul vede că nu s-a făcut nicio pagubă și înțelege procedura, se eliberează informații mai importante.

Subconștientul nu este obișnuit să i se ceară aceste informații, deoarece puțini oameni știu că există. Odată ce accesul este asigurat, sunt disponibile mult mai multe informații prin repetarea procedurii și prin relația care se construiește treptat între subiect și terapeut. Cred că această relaționare este extrem de importantă. Dacă subconștientul suspectează vreun pericol sau o amenințare la adresa subiectului, fluxul de informații va fi întrerupt imediat.

O concepție populară greșită despre hipnoză este aceea că subiectul nu va mai avea niciun control. Dar subiectul are de fapt mai mult control în timpul unei regresii hipnotice. Chiar dacă el pare că doarme și adesea nu își amintește sesiunea la trezire, subiectul este conștient de fenomene care se întâmplă în cameră, pe care nu le poate vedea sau afla prin mijloace normale. Am demonstrat acest lucru de multe ori în timpul regresiiilor și cred că asta face parte din sistemul natural de monitorizare al subconștientului.